

ΜΩΥΣΗΣ

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ

Ο Μωυσής υπήρξε από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες της Βίβλου. Υπήρξε ηγέτης του έθνους Ισραήλ, σπουδαίος νομοθέτης και μεσίτης της διαθήκης του Νόμου, προφήτης, κριτής, διοικητής, ιστορικός και συγγραφέας. Πάνω απ' όλα όμως ήταν άνθρωπος του Θεού (Α' Παραλειπομένων 23,14).

Ο Μωυσής γεννήθηκε στην Αίγυπτο. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των χρονολογιών της Παλαιάς Διαθήκης ο Μωυσής θα πρέπει να έζησε περίπου το 1526-1406 π.Χ.. Ο Μωυσής ήταν 80 ετών όταν παρουσιάστηκε στον Φαραώ

Ήταν γιος του Αμβράμ και της Ιωχαβέδ, από τη φυλή Λευϊ (Έξοδος 2,1. 6.20. Αριθμοί 26,59. Α' Παραλειπομένων 5,29. 6,3. 23,13). Στο βιβλίο της Εξόδου, δε γίνεται καμία αναφορά για τους γονείς του, αλλά απλά αναφέρεται πως ήταν "γιος ανθρώπου τινός εκ του οίκου Λευϊ και μιας εκ των θυγατέρων Λευϊ" (Έξοδος 2,1). Αναφέρεται όμως στον κατάλογο των αρχηγών των πατριών (Έξοδος 6,20-27, Αριθμοί 26,59).

Ήταν αδερφός του Ααρών και της Μαριάμ. Ήταν κατά τρία χρόνια μικρότερος του αδερφού του Ααρών (Έξοδος 7,7) και κατά έξι μικρότερος της αδερφής του Μαριάμ.

Ο Μωυσής παντρεύτηκε την Σεπφώρα, κόρη του ιερέα της Μαδιάμ Ιοθόρ ή Ραγουήλ, (Έξοδος 2,21) και απέκτησε δύο γιους, τον Γηρσάμ (Γερσώμ), (Έξοδος 2,22. Α' Παραλειπομένων 23,15. 26,24) και τον Ελιέζερ (Έξοδος 18,1-6. Α' Παραλειπομένων 23,15).

Ήταν όμορφος αλλά βραδύγλωσσος. Η Αγία Γραφή αναφέρει ότι ο Μωυσής ήταν ο πιο πρᾶος και ο πιο ταπεινός από όλους τους ανθρώπους που υπήρχαν πάνω στην επιφάνεια της γης (Αριθμοί 12,3). Ο Μωυσής είναι μια ιδιαίτερα προεξέχουσα προσωπικότητα όσον αφορά τη Βιβλική αφήγηση.

Το όνομά στα εβραϊκά είναι "Μοσέχ" που σημαίνει "Αυτός που Ανασύρθηκε, που Σώθηκε από το Νερό". Ο ιστορικός Φλάβιος Ιώσηπος ισχυριζόταν ότι το όνομα αυτό αποτελούσε συνδυασμό δύο αιγυπτιακών λέξεων που σημαίνουν «νερό» και «σωσμένος». Παρόμοια και σήμερα, ορισμένοι μελετητές πιστεύουν ότι το όνομα Μωυσής έχει αιγυπτιακή προέλευση αλλά ότι πιθανότατα σημαίνει «Γιος, Παιδί». Ο Μωυσής είναι ο ποιητής του 89ου Ψαλμού.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ

Η σωτηρία του Μωυσή

Οι Ισραηλίτες ζούσαν νομαδικά και είχαν εγκατασταθεί στην Αίγυπτο για να γλιτώσουν από την ξηρασία και την πείνα (Γένεση κεφ. 46). Για 430 χρόνια (Έξοδος 12,40) συνυπήρχαν ειρηνικά με τους Αιγύπτιους γείτονές τους. Αλλά άλλαξαν τα πράγματα όταν ανέλαβε την εξουσία ένας καινούριος Φαραώ (Έξοδος 1,9-10). Οι Αιγύπτιοι φοβήθηκαν την αύξηση του πληθυσμού των Ισραηλιτών και πρώτα προσπάθησαν να τους εξουθενώσουν βάζοντάς τους σε καταναγκαστικά έργα (Έξοδος 1,13-14. Ιησούς του Ναυή 24,4).

Και επειδή οι Ισραηλίτες αυξάνονταν και γινόντουσαν όλο και πιο δυνατοί διέταξαν τις Εβραίες μαίες να σκοτώνουν κάθε αρσενικό παιδί που γεννούσαν οι γυναίκες των Ισραηλιτών (Έξοδος 1,15-16). Ωστόσο, οι μαίες επειδή φοβόντουσαν τον Θεό άφηναν τα παιδιά να ζουν κι έτσι οι Ισραηλίτες συνέχιζαν να αυξάνονται. Ο Φαραώ διέταξε τότε κάθε αρσενικό παιδί των Ισραηλιτών να ρίχνεται στον ποταμό Νείλο (Έξοδος 1,22).

Εκείνη την εποχή ένα αντρόγυνο Ισραηλιτών από την φυλή Λευΐ, ο Αμβράμ και η Ιωχαβέδ, δεν φοβήθηκαν τη διαταγή του Φαραώ και με κίνδυνο της ζωής τους, όταν είδαν πόσο ωραίο ήταν το παιδί, το έκρυψαν για τρεις μήνες, ώστε να μην θανατωθεί (Έξοδος 2,1-10). Δεν ήταν όμως δυνατό να το κρύβει περισσότερο. Μη έχοντας άλλη ελπίδα η μητέρα του, πήρε λοιπόν ένα καλάθι από πάπυρο, το άλειψε με πίσσα, έβαλε μέσα το παιδί και το άφησε στις καλάμιές, στις όχθες του Νείλου. Έβαλε και την κόρη της Μαριάμ να παρακολουθεί από μακριά τι θα γίνει.

Μια μέρα η κόρη του Φαραώ ήρθε να λουστεί στο Νείλο και μπήκε στο ποτάμι, ενώ οι υπηρέτριες της περπατούσαν στην όχθη του. Κάποια στιγμή, εκείνη είδε το καλάθι ανάμεσα στα καλάμια και έστειλε τη δούλη της να το πάρει. Το άνοιξε κι είδε μέσα ένα μικρό αγόρι που έκλαιγε. Τότε το λυπήθηκε και αποφάσισε να το υιοθετήσει. «Αυτό είναι εβραίοπυλο», είπε. Τότε η αδερφή του παιδιού, που παρακολουθούσε κρυφά την σκηνή, ρώτησε την κόρη του Φαραώ: «Να πάω να σου φωνάξω μια τροφό από τις Εβραίες, να σου θηλάξει το παιδί;»

Η κόρη του Φαραώ της λέει: «Πήγαινε». Πάει το κορίτσι και φωνάζει τη μητέρα του παιδιού. «Πάρε αυτό το παιδί και θήλασέ το για μένα, κι εγώ θα σου δίνω την αμοιβή σου», της είπε η κόρη του Φαραώ.

Έτσι πήρε η Ιωχαβέδ το παιδί και το θήλαζε για τρία χρόνια. Στο διάστημα αυτό η Ιωχαβέδ είχε προφανώς την ευκαιρία να διδάξει τον Μωυσή την προγονική θρησκεία, "τον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ". Όταν το παιδί μεγάλωσε, το έφερε στη θυγατέρα του Φαραώ. Εκείνη το υιοθέτησε και του έδωσε το όνομα Μωυσής, που σημαίνει «επειδή τον έβγαλα απ' το νερό» (Έξοδος 2,5-10). Η κόρη του Φαραώ τον ανάθρεψε σαν γιο της μέσα στα βασιλικά ανάκτορα διδάσκοντάς του όλη την αιγυπτιακή σοφία (Πράξεις 7,21-22). Μάλιστα αποδεικνυόταν δυνατός στα λόγια και στις πράξεις του (Πράξεις 7,22).

Ο ΜΩΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΓΗ ΜΑΔΙΑΜ

Όταν ο Μωυσής είχε πια μεγαλώσει, πήγε μια μέρα να δει τους συμπατριώτες του. Καθώς παρακολουθούσε τις βαριές δουλειές που τους υποχρέωναν να κάνουν, βλέπει κι έναν Αιγύπτιο να χτυπάει έναν Εβραίο συμπατριώτη του. Κοίταξε τριγύρω, κι όταν είδε πως δεν ήταν κανείς τριγύρω, σκότωσε τον Αιγύπτιο και τον έκρυψε στην άμμο (Έξοδος 2,11-12).

Την άλλη μέρα πήγε πάλι και είδε δύο Εβραίους να φιλονικούν. Και είπε σ' εκείνον που είχε το άδικο: «Γιατί χτυπάς το συμπατριώτη σου;» Εκείνος του απάντησε: «Ποιος σ' έβαλε άρχοντα και δικαστή σ' εμάς; Ή μήπως θέλεις να με σκοτώσεις και εμένα όπως σκότωσες τον Αιγύπτιο;» Τότε ο Μωυσής φοβήθηκε επειδή το επεισόδιο μαθεύτηκε.

Όταν έμαθε ο Φαραώ αυτή την πράξη, ζητούσε να σκοτώσει το Μωυσή (Έξοδος 2,11-15).

Έτσι ο Μωυσής για ν' αποφύγει την εκδίκηση του Φαραώ, κρύφτηκε και κατέφυγε στη Μαδιάμ, βορειοδυτικά της αραβικής χερσονήσου. Εκεί κάθισε κοντά σ' ένα πηγάδι. Ο ιερέας της Μαδιάμ είχε επτά κόρες. Αυτές ήρθαν να βγάλουν νερό για να γεμίσουν τις ποτίστρες και να ποτίσουν τα πρόβατα του πατέρα τους. Ήρθαν όμως κάτι βοσκοί και τις έδιωχναν.

Τότε σηκώθηκε ο Μωυσής και τις υπερασπίστηκε και πότισε αυτός τα πρόβατα τους.

Οι κοπέλες όταν γύρισαν στον πατέρα τους τον Ραγουήλ (Ιοθόρ), του διηγήθηκαν τα γεγονότα. Τότε ο πατέρας τους τις είπε να τον φέρουν στο σπίτι και να τον φιλοξενήσουν. Έτσι ο Μωυσής αποφάσισε να μείνει κοντά στον Ραγουήλ (Ιοθόρ), και εκεί έμεινε σαράντα χρόνια βόσκοντας τα πρόβατα του πεθερού του. Με την Σεπφώρα απέκτησε δύο γιους, τον Γηρσάμ (Γερσώμ), που σημαίνει «είμαι πάροικος σε ξένη χώρα» και τον Ελιέζερ που σημαίνει «ο Θεός του πατέρα μου ήρθε σε βοήθειά μου και μ' έσωσε» (Έξοδος 2,15-22. 18,2-4).

Ύστερα από πολύν καιρό πέθανε ο βασιλιάς της Αιγύπτου. Οι Ισραηλίτες όμως εξακολουθούσαν να στενάζουν στην σκλαβιά και να φωνάζουν για βοήθεια. Η κραυγή τους έφτασε στο Θεό. Άκουσε, λοιπόν, ο Θεός το στεναγμό τους και αναλογίστηκε την διαθήκη που είχε κάνει με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Έστρεψε το βλέμμα του προς τους Ισραηλίτες και ενδιαφέρθηκε γι' αυτούς (Έξοδος 2,23-25).

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ

Ο Μωυσής κάποτε που έβοσκε τα πρόβατα του ιερέα Ιοθόρ, του πεθερού του, έφτασε πέρα από την έρημο, στο βουνό του Θεού, το Χωρήβ. Τότε του φανερώθηκε ο Κύριος μέσα σε πύρινη φλόγα που έβγαινε από μια βάτο. Ο Μωυσής είδε πως ενώ η βάτος είχε πάρει φωτιά και ήταν μέσα στις φλόγες, δεν καιγόταν. Όταν ο Κύριος είδε ότι ο Μωυσής πλησίαζε για να παρατηρήσει, του φώναξε μέσα από τη βάτο: «Μωυσή, Μωυσή». Αυτός απάντησε: «Ορίστε».

Ο Κύριος του είπε «Μωυσή, μην πλησιάσεις εδώ. Βγάλε τα σανδάλια σου από τα πόδια σου, γιατί ο τόπος όπου στέκεσαι είναι τόπος άγιος. Εγώ, είμαι ο Θεός των προγόνων σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ».

Τότε ο Μωυσής σκέπασε το πρόσωπό του, γιατί φοβόταν να κοιτάξει το Θεό.

Ο Κύριος συνέχισε: «Είδα τη δυστυχία του λαού μου στην Αίγυπτο, και άκουσα την κραυγή τους εξαιτίας των καταπιεστών τους. Ξέρω τα βάσανα τους. Γι' αυτό κατέβηκα να τους γλιτώσω από τους Αιγυπτίους και να τους φέρω από αυτή τη χώρα, σε μια χώρα μεγάλη και εύφορη, στην χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι, στη Χαναάν. Και τώρα που η κραυγή των Ισραηλιτών έφτασε ως εμένα, και είδα πώς τους καταπιέζουν οι Αιγύπτιοι, τώρα εγώ σε στέλνω στο Φαραώ, να βγάλεις το λαό μου, τους Ισραηλίτες, από την Αίγυπτο».

Ο Μωυσής είπε στο Θεό: «Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στο Φαραώ και να βγάλω τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο;»

Ο Κύριος του απάντησε «Εγώ θα είμαι μαζί σου. Όταν θα βγάλεις το λαό μου από την Αίγυπτο, θα λατρεύσετε το Θεό σ' αυτό εδώ το βουνό» (Έξοδος 3,1-12).

Αλλά ο Μωυσής είπε πάλι: «Καλά, εγώ θα πάω στους Ισραηλίτες και θα τους πω, "ο Θεός των προγόνων σας με έστειλε σ' εσάς". Αυτοί όμως θα με ρωτήσουν "ποιο είναι το όνομά του;" Τι θα τους πω;»

Τότε ο Κύριος απάντησε στο Μωυσή: «Εγώ είμαι ο Ων (εκείνος που είμαι). Έτσι θα μιλήσεις στους Ισραηλίτες: "Εκείνος που είναι μ' έστειλε σ' εσάς". Θα πεις στους Ισραηλίτες: "Ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, αυτός με έστειλε σ' εσάς". Αυτό είναι το "όνομα" μου στον αιώνα, και με αυτό θα με επικαλούνται όλες οι γενιές. Πήγαινε, λοιπόν, συγκέντρωσε τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών και πες τους ότι σου παρουσιάστηκε ο Κύριος και σου είπε: "σας παρακολουθώ προσεκτικά και είδα τι σας κάνουν στην Αίγυπτο. Έτσι, αποφάσισα να σας βγάλω από τη δυστυχία της Αιγύπτου και να σας φέρω στη Χαναάν, σε μια χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι". Αυτοί θα σε υπακούσουν. Κι έτσι θα πεις: "Μας φανερώθηκε ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων. Τώρα λοιπόν θέλουμε να πάμε τρεις μέρες πορεία στην έρημο, για να θυσιάσουμε στον Κύριο το Θεό μας". Εγώ ξέρω ότι ο βασιλιάς της Αιγύπτου δε θα σας αφήσει να φύγετε, παρά μόνο αν εξαναγκαστεί με την βία. Θα απλώσω, λοιπόν, το χέρι μου και θα τιμωρήσω τους Αιγυπτίους με κάθε λογής τρομερά έργα που θα κάνω στη χώρα τους ύστερα από αυτά θα σας αφήσει να φύγετε» (Έξοδος 3,14-22).

Ο Μωυσής και η φλεγόμενη βάτος

Τότε αποκρίθηκε ο Μωυσής : « Και αν δε με πιστέψουν και δε με υπακούσουν, και αμφισβητήσουν ότι μου παρουσιάστηκε ο Κύριος;»

Τότε ο Κύριος τον ρώτησε: «Τι είναι αυτό που κρατάς στο χέρι σου;» Αυτός απάντησε: «Ραβδί». Του είπε ο Κύριος «Ρίξ' το στη γη». Ο Μωυσής το έριξε στη γη, και το ραβδί μεταμορφώθηκε σε φίδι.

Ο Μωυσής έτρεξε να φύγει. Αλλά ο Κύριος του είπε: «Άπλωσε το χέρι σου και πιάσ' το απ' την ουρά. Ο Μωυσής άπλωσε το χέρι του, το έπιασε, και αυτό έγινε πάλι ραβδί.

Ο Κύριος του είπε: «Έτσι θα πιστέψουν οι Ισραηλίτες ότι σου παρουσιάστηκε ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων τους, του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. Βάλε το χέρι σου στη μασχάλη σου».

Έβαλε το χέρι του στην μασχάλη του ο Μωυσής, αλλά όταν το έβγαλε, το χέρι του ήταν άσπρο σαν χιόνι. Τότε του είπε ο Κύριος: «Βάλε πάλι το χέρι σου στη μασχάλη σου». Και όταν το έβγαλε, αυτή την φορά το χέρι του είχε ξαναγίνει όπως το υπόλοιπο σώμα του.

Του είπε ο Κύριος «Και αν δε σε πιστέψουν, αν δεν πειστούν με το πρώτο θαύμα, θα πιστέψουν με το δεύτερο. Και αν δε πειστούν με τα δυο αυτά θαύματα και δεν ακούσουν αυτά που θα τους πεις, τότε θα πάρεις λίγο νερό από το Νείλο και θα το χύσεις στο έδαφος και το νερό αυτό του ποταμού θα γίνει αίμα» (Έξοδος 4,1-9).

Ο Μωυσής όμως είπε στον Κύριο: «Εγώ, Κύριέ μου, ποτέ μέχρι σήμερα δεν ήμουν επιδέξιος ομιλητής, ούτε και έγινα από την ώρα που άρχισες να μου μιλάς.

Είμαι βραδύγλωσσος, τραυλίζω».

Ο Κύριος του είπε: «Ποιος έδωσε το στόμα στον άνθρωπο και ποιος κάνει τον άνθρωπο άλαλο ή κουφό, να βλέπει ή να 'ναι τυφλός; Εγώ, ο Κύριος. Πήγαινε, λοιπόν, τώρα και εγώ θα είμαι μαζί σου όταν θα μιλάς, και θα σου υποδεικνύω τι να λες».

Ο Μωυσής απάντησε: «Σε παρακαλώ, Κύριε μου, στείλε κανέναν άλλον».

Τότε οργίστηκε ο Κύριος με το Μωυσή και του είπε: «Έχεις τον αδερφό σου τον Λευΐτη. Ξέρω ότι αυτός μιλάει με ευκολία. Θα έρθει να σε συναντήσει και θα χαρεί όταν σε δει. Θα του μιλήσεις και θα του υπαγορεύσεις τι να πει, και εγώ θα είμαι μαζί μ' εσένα και μ' εκείνον όταν θα μιλάτε, και θα σας υποδεικνύω τι να κάνετε. Αυτός θα μιλάει αντί για σένα στο λαό και θα είναι το στόμα σου, και εσύ θα είσαι για κείνον σαν Θεός, να του υπαγορεύεις τι να λέει. Πάρε στο χέρι σου αυτό το ραβδί. Μ' αυτό θα κάνεις τα θαύματα» (Έξοδος 4,10-17).

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

Ο Μωυσής και ο Ααρών

Ο Μωυσής πήγε στον Ιοθόρ και ζήτησε τη συγκατάθεσή του για να επιστρέψει στην Αίγυπτο, η οποία και του δόθηκε. Πήρε μαζί του τη σύζυγό του Σεπφώρα και τους δύο γιους του τον Γηρσάμ και τον Ελιέζερ. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού έγινε η περιτομή στον Γηρσάμ (Έξοδος 4,18-26).

Στο μεταξύ ο Κύριος είπε στον Ααρών: «Πήγαινε να συναντήσεις το Μωυσή στην έρημο». Αυτός πήγε και τον συνάντησε στο βουνό του Θεού, στο Σινά, και τον καταφίλησε. Ο Μωυσής ανακοίνωσε στον Ααρών όλα όσα ο Κύριος του είχε αναθέσει να πει και όλα τα θαύματα που τον είχε διατάξει να κάνει.

Πήγαν, λοιπόν, ο Μωυσής και ο Ααρών και συγκέντρωσαν όλους τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών. Ο Ααρών τους ανακοίνωσε όλα όσα είχε πει ο Κύριος στο Μωυσή και ο Μωυσής έκανε τα θαύματα μπροστά στο λαό. Αυτοί πίστεψαν, και κατάλαβαν ότι ο Κύριος είχε στρέψει το ενδιαφέρον του στους Ισραηλίτες και είχε δει τη δυστυχία τους. Έσκυψαν τότε και προσκύνησαν (Έξοδος 4,18-31).

Μετά απ' αυτά, ο Μωυσής και ο Ααρών πήγαν στο Φαραώ και του είπαν ότι, ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ζήτησε ν' αφήσει ελεύθερο το λαό του να πάει να θυσιάσει στον Κύριο στην έρημο. Ο Φαραώ αρνήθηκε, επειδή θα έχανε ένα σημαντικό αριθμό εργατών για την κατασκευή των έργων. Την ίδια μέρα ο Φαραώ έδωσε διαταγή να γίνουν πιο βαριές οι δουλειές στους Ισραηλίτες, ώστε να είναι συνέχεια απασχολημένοι και να μην ξεσηκώνονται με παραπλανητικά λόγια. Και μάλιστα τους ανάγκασε να βρίσκουν οι ίδιοι τα υλικά, ενώ μέχρι τότε τους τα έφερναν έτοιμα οι Αιγύπτιοι, και να βγάζουν την ίδια δουλειά όπως πριν.

Επιπλέον οι επιστάτες του Φαραώ ματίγωσαν τους Ισραηλίτες υπεύθυνους των έργων, διότι δεν έβγαζαν την ίδια εργασία όπως πριν. Έτσι οι Ισραηλίτες υπεύθυνοι των έργων μάταια παραπονέθηκαν στο Φαραώ για τη σκληρή στάση των Αιγυπτίων και πίεζαν το λαό να βγάζει περισσότερη δουλειά. Ακόμη θεώρησαν υπεύθυνους τον Μωυσή και τον Ααρών για τη σκληρή συμπεριφορά του Φαραώ απέναντί τους (Έξοδος 5,1-21).

Τότε ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο. Ο Κύριος είπε στο Μωυσή, να κάνει υπομονή και ότι θα εξαναγκάσει ο ίδιος το Φαραώ να τους αφήσει να φύγουνε. Κατόπιν ζήτησε από τον Μωυσή να μεταβιβάσει στους Ισραηλίτες ότι θα τους λυτρώσει από την καταπίεση και θα τους ελευθερώσει.

Ο Μωυσής μεταβίβασε τα λόγια αυτά στους Ισραηλίτες, αλλά εκείνοι δεν έδωσαν καμιά σημασία, γιατί ήταν απογοητευμένοι από την σκληρή δουλειά. Τότε ο Κύριος μίλησε στο Μωυσή και στον Ααρών, και τους έδωσε οδηγίες πως θα πάνε στο Φαραώ, ώστε να τον πείσουν να βγάλει τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο (Έξοδος 5,22-23 και 6,1-13).

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Θα σε κάνω να είσαι για το Φαραώ Θεός, κι ο αδερφός σου ο Ααρών να είναι ο προφήτης σου. Εσύ θα του διαβιβάζεις όλα όσα θα σε διατάζω, και εκείνος θα μιλάει στο Φαραώ, ώστε ν' αφήσει τους Ισραηλίτες να φύγουν από την Αίγυπτο. Ο Μωυσής και ο Ααρών έκαναν ότι ακριβώς τους διέταξε ο Κύριος (Έξοδος 7,1-6).

Ο Μωυσής πριν εμφανιστεί στο Φαραώ, έστειλε τη σύζυγό του Σεπφώρα και τους δύο γιους του τον Γηρσάμ και τον Ελιέζερ, πίσω στον Ιοθόρ, μέχρις ότου ενωθούν ξανά με το Μωυσή στη Ραφιδίν.

Ο Μωυσής ήταν 80 ετών και ο Ααρών 83, όταν παρουσιάστηκαν και μίλησαν στο Φαραώ. Ο βασιλιάς της Αιγύπτου δεν επέτρεψε τη φυγή των Ισραηλιτών. Ο Ααρών με την υπόδειξη του Μωυσή εκτελεί το πρώτο θαύμα ενώπιον του Φαραώ αποδεικνύοντας την υπεροχή του Κυρίου έναντι των θεών της Αιγύπτου.

Συγκεκριμένα ο Ααρών έριξε το ραβδί του κάτω το οποίο μετατράπηκε σε μεγάλο φίδι και επειδή και οι μάγοι του Φαραώ έκαναν το ίδιο, το ραβδί (φίδι) του Ααρών έφαγε τα ραβδιά (φίδια) των μάγων του Φαραώ. Παρ' όλα αυτά η καρδιά του Φαραώ έμεινε σκληρή και δεν τους άκουσε, όπως το είχε πει ο Κύριος (Έξοδος 7,7-13).

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΠΟΥ ΕΠΛΗΞΑΝ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ (ΟΙ 10 ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ)

Ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή, ότι ο Φαραώ παραμένει άκαμπος και αρνείται ν' αφήσει το λαό να φύγει και να θυσιάσει στον Κύριο στην έρημο. Έτσι ο Κύριος του έδωσε εντολή να πάει στο Φαραώ και του οδηγίες για την πρώτη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο.

Ο Μωυσής με τον Ααρών έκαναν όπως ακριβώς τους είχε διατάξει ο Κύριος. Πήγαν το επόμενο πρωί στο Φαραώ, την ώρα που αυτός περπατούσε δίπλα στο Νείλο. Σήκωσε το ραβδί του ο Ααρών και χτύπησε τα νερά του Νείλου, μπροστά στα μάτια του Φαραώ και των αυλικών του, και όλο το νερό του ποταμού έγινε αίμα. Τα ψάρια ψόφησαν, και βρώμισε ο Νείλος, έτσι που οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να πιουν νερό απ' αυτόν. Το ίδιο έκανε κατόπιν με όλους τους ποταμούς και τις πηγές της Αιγύπτου. Όλα τα ποτάμια και οι πηγές της Αιγύπτου γέμισαν με αίμα. Αλλά το ίδιο έκαναν και οι μάγοι των Αιγυπτίων με την τέχνη τους. Έτσι ο Φαραώ έμεινε άκαμπος και δεν άκουσε το Μωυσή και τον Ααρών. Αλλά όλοι οι Αιγύπτιοι έσκαβαν γύρω από τον Νείλο, για να βρουν νερό πόσιμο (Έξοδος 7,14-24. Ψαλμοί 77,44. 104,29).

Πέρασαν επτά μέρες, αφότου ο Κύριος χτύπησε το Νείλο. Τότε ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να πάει στο Φαραώ και του έδωσε οδηγίες για την δεύτερη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν στο Φαραώ και ο Ααρών άπλωσε το χέρι του προς τα νερά της Αιγύπτου και βγήκαν βάτραχοι που σκέπασαν όλη τη χώρα. Το ίδιο όμως έκαναν και οι μάγοι του Φαραώ με την τέχνη τους.

Τότε κάλεσε ο Φαραώ το Μωυσή και τον Ααρών και τους ζήτησε να πάρει τους βατράχους από το παλάτι και από το λαό του, και τότε θ' αφήσει ελεύθερους τους Ισραηλίτες να φύγουν.

Ο Μωυσής την επόμενη μέρα προσευχήθηκε στον Κύριο για να γλιτώσει το Φαραώ και τους Αιγύπτιους από τους βατράχους. Ο Κύριος έκανε όπως τον παρακάλεσε ο Μωυσής και ψόφησαν οι βάτραχοι στα σπίτια, στις αυλές και στα χωράφια. Οι άνθρωποι τους μάζευαν σε σωρούς αμέτρητους, τόσους που βρώμησε η χώρα.

Μόλις όμως ο Φαραώ ανέπνευσε, πεισματώσε πάλι και δεν άκουσε το Μωυσή και τον Ααρών (Έξοδος 7,25-8,11. Ψαλμοί 77,45. 104,30).

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την τρίτη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Έτσι κι έγινε. Άπλωσε ο Ααρών το ραβδί του και χτύπησε το χώμα της γης και όλη η σκόνη μεταβλήθηκε σε σκνίπες που ορμούσαν στους ανθρώπους και στα ζώα.

Το ίδιο επιχείρησαν να κάνουν και οι μάγοι του Φαραώ με την τέχνη τους, αλλά δεν μπόρεσαν. Τότε είπαν οι μάγοι στο Φαραώ ότι αυτό είναι επέμβαση Θεού, αλλά ο Φαραώ παρέμεινε άκαμπος και δεν έκανε ότι του ζητούσαν ο Μωυσής και ο Ααρών (Έξοδος 8,12-15. Ψαλμός 104,31).

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την τέταρτη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν ο Μωυσής και ο Ααρών, το επόμενο πρωί στο Φαραώ, την ώρα που αυτός περπατούσε δίπλα στο Νείλο και του ζήτησαν να αφήσει ελεύθερους τους Ισραηλίτες. Αλλά και αυτή τη φορά ο Φαραώ ήταν άκαμπος. Και αμέσως γέμισε με σκυλόμυγες η Αίγυπτος, και το ανάκτορο του Φαραώ και τα σπίτια των Αιγυπτίων. Μόνο η περιοχή που ήταν οι Ισραηλίτες δεν γέμισε. Και ήταν η σκυλόμυγες καταστροφή για την χώρα.

Τότε κάλεσε ο Φαραώ το Μωυσή και τον Ααρών και τους έδωσε την άδεια να θυσιάσουν στο Θεό τους, αλλά μέσα στην Αίγυπτο. Ο Μωυσής αρνήθηκε γιατί η θυσία πρέπει να γίνει στην έρημο, στο μέρος που όρισε ο Κύριος. Αρχικά ο Φαραώ δέχτηκε και έδωσε την άδεια στους Ισραηλίτες να φύγουν, αλλά όταν ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο και ο Κύριος απάλλαξε τη χώρα από τις σκυλόμυγες, ο Φαραώ μετάνιωσε και έμεινε κι αυτή τη φορά άκαμπος και δεν άφησε το λαό να φύγει (Έξοδος 8,16-28. Ψαλμοί 77,45. 104,31).

Οι 10 πληγές του Φαραώ

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την πέμπτη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ και του ζήτησαν να αφήσει ελεύθερους τους Ισραηλίτες να λατρεύσουν τον Κύριο στην έρημο. Αλλά κι αυτή τη φορά ο Φαραώ ήταν άκαμπος.

Την άλλη μέρα το πρωί ο Κύριος πραγματοποίησε το λόγο του. Τα περισσότερα ζώα των Αιγυπτίων ψόφησαν ενώ από τα ζώα των Ισραηλιτών δεν ψόφησε ούτε ένα. Ο Φαραώ έστειλε να εξακριβώσουν το γεγονός, και είδε ότι από τα ζώα των Ισραηλιτών δεν είχε ψοφήσει ούτε ένα. Παρ' όλα αυτά όμως έμεινε άκαμπος και δεν άφησε το λαό να φύγει (Έξοδος 9,1-7).

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή και στον Ααρών για την έκτη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν καπνιά από το φούρνο, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, και πήγαν στο Φαραώ. Εκεί ο Μωυσής την σκόρπισε μπροστά στο Φαραώ και καθώς έπεφτε η καπνιά, κάτι σαν σκόνη έπεσε πάνω σ' ολόκληρη την Αίγυπτο και προξένησε στους ανθρώπους και στα ζώα εξανθήματα και πληγές.

Οι μάγοι του Φαραώ δεν μπορούσαν να παρουσιάσουν στο Μωυσή γιατί είχαν γεμίσει και αυτοί πληγές, όπως όλοι οι Αιγύπτιοι.

Όμως και αυτήν την φορά ήταν άκαμπτος ο Φαραώ και δεν έκανε αυτό που του ζητούσαν ο Μωυσής και ο Ααρών (Εξοδος 9,8-12).

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την έβδομη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ και του ζήτησαν να αφήσει ελεύθερους τους Ισραηλίτες να λατρεύσουν τον Κύριο στην έρημο και τον προειδοποίησαν ότι το επόμενο πρωί θα πέσει μεγάλο χαλάζι στη χώρα. Αλλά κι αυτή τη φορά ο Φαραώ ήταν άκαμπτος. Όσοι από τους αξιωματούχους του σεβάστηκαν το λόγο του Κυρίου, φρόντισαν κι έβαλαν σε υπόστεγα τα ζώα τους.

Έτσι το επόμενο πρωί ο Μωυσής σήκωσε το χέρι του στον ουρανό, και ο Κύριος άρχισε να στέλνει βροντές και χαλάζι. Κεραυνοί πέφτανε στη γη και αστραπές συνόδευαν το χαλάζι σ' όλη την χώρα. Ποτέ στην Αίγυπτο δεν είχε ξαναπέσει χαλάζι τόσο δυνατό. Σ' ολόκληρη τη χώρα το χαλάζι σκότωσε όσους ανθρώπους και ζώα βρέθηκαν έξω στα χωράφια. Ακόμη κατέστρεψε πολλά από τα σπαρτά, όπως το λινάρι και το κριθάρι που είχαν μεγαλώσει, ενώ το σιτάρι ήταν ακόμη μικρό. Και μόνο στην περιοχή όπου κατοικούσαν οι Ισραηλίτες, δεν έπεσε χαλάζι.

Τότε έστειλε ο Φαραώ και κάλεσε το Μωυσή και τον Ααρών και τους ζήτησε να παρακαλέσουν τον Κύριο, να σταματήσει τις βροντές και το χαλάζι και τότε θα αφήσει τους Ισραηλίτες να φύγουν.

Ο Μωυσής ύψωσε τα χέρια του στον Κύριο και σταμάτησαν οι βροντές και το χαλάζι. Μόλις είδε ο Φαραώ ότι έπαψε η βροχή, το χαλάζι και οι βροντές, παρέμεινε πάλι άκαμπτος κι αυτός και οι αυλικόί του, και δεν άφησε τους Ισραηλίτες να φύγουν (Εξοδος 9,13-35. Ψαλμοί 77,47-48. 104,32-33).

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την όγδοη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ και του είπαν ως πότε θα αντιστέκεται στον Κύριο και δεν αφήνει ελεύθερους τους Ισραηλίτες να τον λατρεύσουν στην έρημο.

Οι αυλικόί του Φαραώ ζήτησαν κι αυτοί με τη σειρά τους να φύγουν οι Ισραηλίτες και να λατρεύσουν τον Κύριο, τον Θεό τους, γιατί η Αίγυπτος καταστρέφεται. Ο Φαραώ επέτρεψε μόνο οι άντρες να φύγουν γιατί υποψιάστηκε πως είχαν κακό σκοπό. Ο Μωυσής επέμενε να φύγουν όλοι. Ο Φαραώ επέμενε και τους έδιωξαν από το παλάτι.

Τότε ο Μωυσής άπλωσε το ραβδί του και ο Κύριος έστειλε έναν νότιο άνεμο πάνω στη χώρα, που φυσούσε όλη τη μέρα εκείνη και όλη τη νύχτα. Το πρωί ο άνεμος έφερε τόσες ακρίδες, που ποτέ στο παρελθόν δεν είχαν φανεί τόσες πολλές, ούτε πρόκειται να ξαναφανούν. Αυτές σκέπασαν όλη την επιφάνεια της χώρας, έτσι που μαύρισε η γη. Καταβρόχθισαν τα σπαρτά και ότι είχε απομείνει από το χαλάζι, έτσι ώστε δεν έμεινε ίχνος πράσινο σ' ολόκληρη την Αίγυπτο.

Τότε ο Φαραώ έστειλε βιαστικά και κάλεσε το Μωυσή και τον Ααρών και τους ζήτησε να παρακαλέσουν τον Κύριο, να πάρει μακριά αυτό το θανατηφόρο πλήγμα.

Ο Μωυσής παρακάλεσε τον Κύριο και ο Κύριος έφερε έναν αντίθετο δυνατό άνεμο από τη Μεσόγειο θάλασσα, ο οποίος έδιωξε τις ακρίδες και τις έριξε στην Ερυθρά θάλασσα. Αλλά ο Φαραώ έμεινε άκαμπτος και δεν άφησε τους Ισραηλίτες να φύγουν. Στους Ψαλμούς αναφέρεται ότι, μαζί με τις ακρίδες έπληξε τα φυτά και ερυσίβη, ένα είδος μύκητα (Εξοδος 10,1-20. Ψαλμοί 77,46. 104,34-35).

Ο Άγγελος Κυρίου στην δέκατη πληγή

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την ένατη καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Ο Μωυσής σήκωσε το χέρι του στον ουρανό, και έπεσε βαθύ σκοτάδι σ' ολόκληρη τη χώρα για τρεις μέρες.

Δεν έβλεπε ο ένας τον άλλο και έμειναν στα σπίτια τους για τρεις μέρες. Αλλά εκεί που κατοικούσαν οι Ισραηλίτες υπήρχε φως.

Τότε ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών, και τους έδωσε την άδεια να φύγουν οι Ισραηλίτες, αλλά χωρίς τα ζώα τους. Ο Μωυσής απάντησε ότι τα ζώα είναι απαραίτητα για τη θυσία. Ο Φαραώ και πάλι δεν τους άφησε να φύγουν, έδωσε το Μωυσή από το παλάτι και τον απείλησε με την ζωή του αν τον ξαναδεί (Έξοδος 10,21-29. Ψαλμός 104,28).

Ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή για την δέκατη και τελευταία καταστροφή που θα πλήξει την Αίγυπτο. Πήγαν λοιπόν ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ και του είπαν ότι τα μεσάνυχτα θα περάσει άγγελος Κυρίου μέσα από την Αίγυπτο. Κάθε πρωτότοκος γιος σε όλη την χώρα θα πεθάνει, από τον πρωτότοκο του Φαραώ ως τον πρωτότοκο της δούλης, ακόμη και τα πρωτογέννητα των ζώων.

Ο Φαραώ και πάλι δεν τους άφησε να φύγουν και ο Μωυσής έφυγε οργισμένος απ' το παλάτι του Φαραώ (Έξοδος κεφ. 11).

Τότε ο Κύριος έδωσε οδηγίες στο Μωυσή και στον Ααρών για το τελευταίο βράδυ στην Αίγυπτο. Ο Μωυσής και ο Ααρών είπαν στους Ισραηλίτες κάθε οικογένεια να πάρει από ένα χρονιάρικο αρνί ή κασίκι να το φάνε μαζί με άζυμο άρτο και πικρά χόρτα. Μετά θα πάρουν μια δεσμίδα ύσσωπο, θα το βουτήξουν στο αίμα του ζώου και μ' αυτό να σημαδέψουν τις πόρτες του σπιτιού. Τα μεσάνυχτα ο άγγελος του Κυρίου θα περάσει μέσα από την Αίγυπτο και θα θανατώσει κάθε πρωτότοκο στη χώρα, τα πρωτότοκα των ανθρώπων και τα πρωτογέννητα των ζώων. Αλλά τα σπίτια των Ισραηλιτών, όπου οι πόρτες θα είναι σημαδεμένες με το αίμα θα τα προσπεράσει. Και την ημέρα αυτή θα πρέπει να τη θυμούνται και να τη γιορτάζουν επίσημα. Αυτή θα είναι η γιορτή του Πάσχα, για να τιμηθεί ο Κύριος που χτύπησε τους Αιγυπτίους, προσπέρασε τα σπίτια των Ισραηλιτών και τους έβγαλε από την Αίγυπτο. Τότε ο λαός έσκυψε και προσκύνησε και έκαναν όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή και τον Ααρών (Έξοδος 12,1-28). Περισσότερες πληροφορίες για το εβραϊκό Πάσχα εδώ.

Τα μεσάνυχτα της ίδιας νύχτας, ο άγγελος του Κυρίου θανάτωσε κάθε πρωτότοκο αγόρι στην Αίγυπτο. Από τον πρωτότοκο γιο του Φαραώ και διάδοχο του θρόνου, ως τον πρωτότοκο γιο κάθε Αιγυπτίου, καθώς και όλα τα πρωτογέννητα των ζώων. Εκείνη τη νύχτα ξύπνησε ο Φαραώ, οι αυλικοί του, όλοι οι Αιγύπτιοι, και έγινε θρήνος μεγάλος στην Αίγυπτο, γιατί δεν υπήρχε σπίτι που να μην είχε νεκρό.

Τότε ο Φαραώ κάλεσε το Μωυσή και τον Ααρών μέσα στη νύχτα και τους έδωσε την άδεια να φύγουν και να πάνε να λατρεύσουν τον Κύριο στην έρημο. Και μάλιστα οι Αιγύπτιοι πίεζαν τους Ισραηλίτες να βιαστούν να φύγουν από την χώρα, γιατί σκέφτονταν ότι όσο έμεναν εκεί, θα πέθαιναν όλοι τους. Οι Ισραηλίτες πριν φύγουν ζήτησαν από τους Αιγύπτιους αργυρά και χρυσά σκεύη, όπως επίσης και ιματισμό, και οι Αιγύπτιοι πρόθυμα τους τα έδωσαν (Έξοδος 12,29-36. Ψαλμοί 77,51. 104,36-38. 134,8. 135,10).

Η μετάβαση του Ιωσήφ και του Ααρών στο Φαραώ, καθώς και οι πληγές που έστειλε ο Θεός στην Αίγυπτο, αναφέρονται και στο βιβλίο των Ψαλμών (Ψαλμοί 104,24-36).

Η σκληροκαρδία του Φαραώ και το σχέδιο του Θεού για να φανερωθεί η δύναμη και η δόξα του αναφέρονται και στα Ποιητικά Διδακτικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης (Σοφία Σειράχ 16,15).

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ Η ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Μετά από 430 χρόνια στην Αίγυπτο, ξεκίνησαν, λοιπόν, οι Ισραηλίτες από τη Ραμεσσή και κατευθύνθηκαν προς την Σοκχώθ. Ήταν περίπου εξακόσιες χιλιάδες άνδρες, χώρια τα παιδιά και οι γυναίκες. Μαζί τους έφυγε κι ένα πλήθος από άλλα έθνη και πάρα πολλά ζώα. Εκεί ζύμωσαν το ζυμάρι που είχαν πάρει από την Αίγυπτο, γιατί είχαν φύγει βιαστικά, και τα έψησαν για να φάνε (Εξοδος 12,37-42. Αριθμοί 33,5. Ιησούς του Ναυή 24,6).

Όταν οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο ήταν καλά οπλισμένοι. Παρόλα αυτά ο Μωυσής, σύμφωνα με τις οδηγίες του Κυρίου, οδήγησε το λαό μέσα από την έρημο προς την Ερυθρά θάλασσα, και δεν ακολούθησε το συντομότερο δρόμο που περνούσε από την χώρα των Φιλισταίων, έτσι ώστε να αποφύγει μια πολεμική σύγκρουση με τους λαούς της περιοχής. Πήρε μαζί του και τα οστά του Ιωσήφ, γιατί πριν πεθάνει ζήτησε από τους Ισραηλίτες να πάρουν από την Αίγυπτο μαζί τους τα οστά του, όταν ο Θεός θα τους απελευθέρωνε.

Οι Ισραηλίτες έφυγαν από την Σοκχώθ και στρατοπέδευαν στην Οθώμ (Εθάμ), εκεί που αρχίζει η έρημος. Ο Θεός προχωρούσε μπροστά τους τη μέρα μέσα σε μια στήλη νεφέλης για να τους δείχνει το δρόμο, και τη νύχτα μέσα σε στήλη φωτιάς, για να τους φωτίζει, ώστε να πορεύονται μέρα και νύχτα (Εξοδος 13,17-22. Αριθμοί 33,7. Ψαλμοί 77,14. 104,39).

Όταν οι Αιγύπτιοι ανήγγειλαν στον Φαραώ ότι ο λαός έφυγε, τότε εκείνος κι οι αξιωματούχοι του άλλαξαν γνώμη. Αμέσως ο Φαραώ έξεψε 600 άμαξες και πήρε μαζί του όλους τους πολεμιστές του. Έτσι ο στρατός των Αιγυπτίων με όλο τους το ιππικό, καταδίωξαν τους Ισραηλίτες και έφτασαν στο στρατόπεδο τους, στην Εϊρώθ (Αριθμοί 33,7), κοντά στην Ερυθρά θάλασσα.

Καθώς ο Φαραώ πλησίαζε, κοίταξαν οι Ισραηλίτες και είδαν ότι οι Αιγύπτιοι έρχονταν ξωπίσω τους. Τότε τους κυριέψε μεγάλος φόβος κι άρχισαν να παραπονιούνται στο Μωυσή: «Γιατί μας έφερρες να πεθάνουμε εδώ στην έρημο; Τι ήταν αυτό που μας έκανες να μας βγάλεις από την Αίγυπτο; Δε σου τα 'χαμε πει εμείς όλα αυτά εκεί; Δε σου λέγαμε να μας αφήσεις στην ησυχία μας; Εμείς θέλαμε να δουλεύουμε στους Αιγυπτίους. Προτιμότερο ήταν αυτό για μας, παρά να πεθάνουμε εδώ στην έρημο».

Ο Μωυσής απάντησε στο λαό: «Μη φοβόσαστε! Σταθείτε και θα δείτε πώς θα σας γλιτώσει σήμερα ο Κύριος. Τους Αιγυπτίους, που βλέπετε σήμερα δε θα τους ξαναδείτε ποτέ πια! Κύριος θα πολεμήσει για σας. Εσείς μην ανησυχείτε».

Τότε, ο άγγελος του Κυρίου, που βάδιζε μπροστά από το στρατό των Ισραηλιτών, έφυγε και πήρε θέση πίσω τους. Η στήλη της νεφέλης έφυγε κι αυτή από μπροστά τους και στάθηκε ανάμεσα στο στρατόπεδο των Αιγυπτίων και σ' εκείνο των Ισραηλιτών. Το σύννεφο από τη μεριά των Αιγυπτίων δημιούργησε σκοτάδι και πυκνή ομίχλη, ενώ φώτιζε την πλευρά των Ισραηλιτών τη νύχτα.

Ο Μωυσής, με εντολή του Κυρίου, άπλωσε το χέρι του πάνω στη θάλασσα, και ο Κύριος, μ' έναν ισχυρότατο νότιο άνεμο, που φυσούσε όλη τη νύχτα, έκανε τα νερά να υποχωρήσουν. Έτσι η θάλασσα έγινε στεριά. Τα νερά χωρίστηκαν στα δύο, και οι

Ισραηλίτες πέρασαν από μέσα. Οι Αιγύπτιοι τους καταδίωξαν και τους ακολούθησαν μέσα στην θάλασσα, με ολόκληρο το στρατό του Φαραώ. Ο Κύριος κατά τα μεσάνυχτα κοίταξε οργισμένος τους Αιγύπτιους και έφερε πανικό στο στρατό τους. Έκανε να κολλήσουν οι τροχοί των αμαξών τους και προχωρούσαν με δυσκολία.

Ο Μωυσής το πρωί, με εντολή του Κυρίου, άπλωσε το χέρι του πάνω από την θάλασσα και καθώς ξημέρωνε, αυτή ξαναγύρισε στην θέση της. Τα νερά σκέπασαν όλο το στρατό του Φαραώ, που είχαν καταδιώξει τους Ισραηλίτες μέσα στην θάλασσα. Δε γλίτωσε απ' αυτούς ούτε ένας.

Εκείνη την ημέρα ο Κύριος, στην πεδιάδα Τάνεως, γλίτωσε τους Ισραηλίτες από τη δύναμη των Αιγυπτίων. Όταν οι Ισραηλίτες είδαν με πόση δύναμη ο Κύριος εξόντωσε τους Αιγυπτίους, τον φοβήθηκαν και πίστεψαν σ' αυτόν και στο Μωυσή, που ήταν εκπρόσωπός του (Έξοδος κεφ. 14. Ψαλμοί 77,12-13. 77,43. 77,53. 105,7-11. 135,13-15). Ο Μωυσής και οι Ισραηλίτες, μετά από τη θαυμαστή σωτηρία τους, ευχαρίστησαν και δοξολόγησαν τον Κύριο (Έξοδος 15,1-19. Ιησούς του Ναυή 24,6-7. Ψαλμοί 105,12). Η έξοδος των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, αναφέρεται και στο βιβλίο των Ψαλμών (Ψαλμός 113).

Η ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΣΙΝΑ

Ύστερα απ' αυτά ο Μωυσής πήρε τους Ισραηλίτες και έφυγαν από την Ερυθρά θάλασσα. Βάδισαν στην έρημο Σουρ τρεις μέρες δρόμο, χωρίς να βρουν νερό. Μετά έφτασαν στη Μερρά (Μερά), αλλά δεν μπόρεσαν να πιουν απ' τα νερά της γιατί ήταν πικρά. Τότε ο λαός τα 'βαλε με το Μωυσή και τον ρωτούσε: «Τι θα πιούμε τώρα;» Ο Μωυσής προσευχήθηκε με δυνατή φωνή στον Κύριο, και αυτός του υπέδειξε ένα κομμάτι ξύλο. Ο Μωυσής το 'ριξε στα νερά και τα νερά έγιναν γλυκά.

Εκεί ο Κύριος έδωσε στους Ισραηλίτες κάποιες εντολές και τους είπε: «Αν υπακούτε σ' εμένα, τον Κύριο, το Θεό σας, αν υπακούτε στις εντολές μου και εφαρμόζετε όλους τους νόμους μου, δε θα σας στείλω κανένα από τα πλήγματα εκείνα που έστειλα στους Αιγυπτίους» (Έξοδος 15,22-26. Αριθμοί 33,8. Ψαλμός 77,15-16).

Κατόπιν έφτασαν και στρατοπέδευσαν στην Αϊλείμ (Αϊλίμ), όπου υπήρχαν 12 νεροπηγές και 70 φοίνικες (Έξοδος 15,27. Αριθμοί 33,9).

Όταν οι Ισραηλίτες αναχώρησαν από την Αϊλείμ, στρατοπέδευσαν κοντά στην Ερυθρά θάλασσα και από κει έφτασαν στην έρημο Σιν, μεταξύ της Αϊλείμ και του όρους Σινά (Έξοδος 16,1. Αριθμοί 33,10-11). Τότε άρχισαν τα παράπονα ενάντια στο Μωυσή και στον Ααρών. Τους έλεγαν: «Καλύτερα να μας είχε θανατώσει ο Κύριος στην Αίγυπτο, εκεί που είχαμε άφθονο το κρέας και χορταίναμε το ψωμί, παρά που μας φέρατε εδώ στην έρημο, για να πεθάνει όλο αυτό το πλήθος από την πείνα».

Ο Μωυσής κι ο Ααρών είπαν στους Ισραηλίτες: «Ο Κύριος άκουσε τα παράπονα σας εναντίον του. Το βράδυ θα σας δώσει κρέας να φάτε, και το πρωί θα σας δώσει όσο ψωμί θέλετε για να χορτάσετε. Τα παράπονα σας δεν στρέφονται ενάντια σ' εμάς, αλλά ενάντια στον Κύριο». Κι ενώ ακόμη μιλούσαν φάνηκε η δόξα του Κυρίου μέσα σ' ένα σύννεφο και τότε ο Κύριος μίλησε στο Μωυσή (Έξοδος 16,2-12. Ψαλμός 77,17-22. Ψαλμοί 105,13-16).

Το βράδυ ήρθε ένα σμήνος από ορτύκια και σκέπασε το στρατόπεδο και το πρωί τριγύρω στο στρατόπεδο υπήρχε ένα στρώμα δροσιάς. Όταν διαλύθηκε η δροσιά, σχηματίστηκε πάνω στην επιφάνεια της ερήμου κάτι λεπτό σαν πάχνη και η γεύση του ήταν σαν γλύκισμα από μέλι. Το είδαν οι Ισραηλίτες, αλλά δεν ήξεραν τι ήταν αυτό. Ο Μωυσής τους είπε, ότι αυτό είναι το μάννα, είναι το ψωμί που τους δίνει ο

Κύριος να φάνε. Ο καθένας θα παίρνει όσο χρειάζεται για κάθε άτομο και θα μαζεύει ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων που μένουν μαζί του στην ίδια σκηνή. Τους είπε ακόμα ότι κανένας δε θα κρατήσει απ' αυτό για την άλλη μέρα.

Έτσι και έκαναν οι Ισραηλίτες μάζεψαν άλλος πολύ και άλλος λίγο.

Ο καθένας είχε μαζέψει ανάλογα με τις ανάγκες του. Μερικοί όμως δεν τον άκουσαν και φύλαξαν και για την άλλη μέρα, αλλά σκουλήκιασε και βρώμισε. Και θύμωσε ο Μωυσής μαζί τους.

Κάθε πρωί μάζευαν οι Ισραηλίτες το μάννα, καθένας ανάλογα με τις ανάγκες του. Όταν όμως ζέσταινε ο ήλιος, το μάννα έλιωνε. Την έκτη μέρα, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, μάζεψαν διπλάσια ποσότητα για κάθε άτομο, γιατί την επόμενη μέρα ήταν Σάββατο και ήταν ημέρα ανάπαυσης και αφιερωμένη στον Κύριο. Το φύλαξαν ως το πρωί, όπως διέταξε ο Μωυσής, και δε βρώμισε ούτε σκουλήκιασε.

Ωστόσο την έβδομη μέρα, βγήκαν μερικοί από το λαό να μαζέψουν μάννα, αλλά δε βρήκαν. Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Ως πότε θα αρνείσθε να τηρείτε τις εντολές μου και τους νόμους μου; Ο Κύριος σας έδωσε μία μέρα ανάπαυσης και γι' αυτό την έκτη μέρα σας δίνει τροφή για δύο μέρες. Την έβδομη μέρα καθένας θα μένει εκεί που βρίσκεται και κανένας δε θα βγαίνει από το σπίτι του».

Ο Μωυσής είπε στον Ααρών: «Πάρε μια στάμνα, βάλε μέσα λίγο μάννα και τοποθέτησε την ενώπιον του Κυρίου, ώστε να φυλαχθεί για τις επόμενες γενιές και να βλέπουν το ψωμί, με το οποίο σας έθρεψε ο Κύριος στην έρημο, όταν σας έβγαλε από την Αίγυπτο». Ο Ααρών, την τοποθέτησε μπροστά στην Κιβωτό της Διαθήκης για να φυλαχθεί, όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή.

Σαράντα χρόνια έτρωγαν οι Ισραηλίτες το μάννα, ωστόσο ήρθαν σε κατοικημένη χώρα, στα σύνορα της Χαναάν (Έξοδος 16,13-36. Ψαλμοί 77,23-31. 104,40). Στους Ψαλμούς το μάννα ονομάζεται "άρτος αγγέλων" (Ψαλμός 77,25). Στους Ψαλμούς πάλι αναφέρεται ότι ο Κύριος μ' ένα δυνατό νότιο άνεμο (λίβρα) έφερε στο στρατόπεδο των Ισραηλιτών τα ορτύκια (Ψαλμός 77,26-28). Λίγο παρακάτω αναφέρει επίσης, ότι λόγω της απιστίας και της αχαριστίας των Ισραηλιτών, η οργή του Κυρίου ξέσπασε πάνω τους, την ώρα που η τροφή ήταν ακόμη στο στόμα τους, και θανατώθηκαν πολλοί Ισραηλίτες. Μεταξύ αυτών υπήρχαν επίσημοι άνδρες και άρχοντες (Ψαλμός 77,30-31).

Ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, αναχώρησε από την έρημο Σιν και στρατοπέδευσε πρώτα στη Ραφακά, μετά στους Αιλούς και κατόπιν στη Ραφιδείν (Έξοδος 17,1. Αριθμοί 33,12-14). Εκεί στρατοπέδευσαν, αλλά δεν υπήρχε νερό να πιουν. Άρχισαν τότε να τα βάζουν με το Μωυσή: «Δώσε μας νερό να πιούμε», του φώναζαν.

Ο Μωυσής τους είπε: «Γιατί τα βάζετε μαζί μου; Γιατί προκαλείτε τον Κύριο;» Αλλά ο λαός διψούσε όλο και περισσότερο και συνέχισαν να καταφέρονται ενάντια στο Μωυσή: «Τι μας ξεσήκωσες από την Αίγυπτο; Για να πεθάνουμε από τη δίψα εμείς και τα παιδιά μας και τα ζώα μας;» του έλεγαν.

Τότε ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο και είπε: «Τι να κάνω γι' αυτόν το λαό; Λίγο ακόμα και θα με λιθοβολήσουν».

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Προχώρα μπροστά από το λαό, πάρε και το ραβδί σου και πήγαινε. Εγώ θα βρίσκομαι εκεί πριν από σένα, πάνω στο βράχο, στο όρος Χωρήβ. Χτύπα το βράχο, και θα βγει από 'κει νερό για να πει ο λαός».

Έτσι κι έκανε ο Μωυσής ενώπιον των πρεσβυτέρων του λαού Ισραήλ. Ο τόπος εκείνος ονομάστηκε Μασσά (πειρασμός) και Μεριβά (λοιδορία, αντιλογία), επειδή εκεί αγανάκτησαν οι Ισραηλίτες και προκάλεσαν τον Κύριο (Έξοδος 17,1-7. Αριθμοί 33,14. Ψαλμός 104,41).

Ο Ααρών και ο Ωρ κρατούν τα χέρια του Μωυσή

Στη Ραφιδείν ήρθαν οι Αμαληκίτες να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες. Ο Μωυσής έστειλε τον Ιησού του Ναυή με άντρες ικανούς για να πολεμήσουν τους Αμαληκίτες. Ο Μωυσής κρατώντας το ραβδί του, ο Ααρών και ο Ωρ ανέβηκαν στην κορυφή του λόφου. Όσο ο Μωυσής είχε υψωμένα τα χέρια του, νικούσαν οι Ισραηλίτες όταν τα κατέβαζε επειδή κουράζονταν, νικούσαν οι Αμαληκίτες. Τότε ο Ααρών και ο Ωρ πήραν μια πέτρα, την έβαλαν εκεί που στεκόταν ο Μωυσής, κι αυτός κάθησε πάνω της. Ο Ααρών και ο Ωρ, ο ένας από τη μια μεριά κι ο άλλος από την άλλη, στήριζαν τα χέρια του. Μ' αυτό τον τρόπο, τα χέρια του Μωυσή έμειναν σταθερά υψωμένα ως τη δύση του ήλιου. Έτσι, ο Ιησούς του Ναυή κατατρόπωσε τους Αμαληκίτες.

Ο Κύριος είπε στο να καταγράψει το γεγονός αυτό σε βιβλίο ως ανάμνηση για τις επόμενες γενιές (Έξοδος 17,8-16).

Ο Ιοθόρ, ιερέας της Μαδιάμ και πεθερός του Μωυσή, μαζί με την γυναίκα του Μωυσή, τη Σεπφώρα, και τα δυο του παιδιά, τον Γηρσάμ και τον Ελιέζερ, ήρθαν στην έρημο, όπου είχε κατασκηνώσει ο Μωυσής στους πρόποδες του όρους του Θεού, στο Σινά. Ο Μωυσής και ο Ιοθόρ αφού αλληλοχαιρετήθηκαν μπήκαν στη σκηνή. Ο Μωυσής διηγήθηκε στον πεθερό του όλα όσα είχε κάνει ο Κύριος στο Φαραώ και στους Αιγυπτίους για χάρη του λαού του, όλες τις δυσκολίες που συνάντησαν στην έρημο και πώς τους είχε γλιτώσει ο Κύριος.

Ο Ιοθόρ χάρηκε για τις ευεργεσίες που ο Κύριος είχε κάνει στους Ισραηλίτες και πρόσφερε ολοκαύτωμα και θυσίες στο Θεό. Κατόπιν ήρθε ο Ααρών και όλοι οι πρεσβύτεροι των Ισραηλιτών για να συμμετάσχουν με τον πεθερό του Μωυσή στο ιερό γεύμα ενώπιον του Κυρίου (Έξοδος 18,1-12).

Την επόμενη μέρα ο Μωυσής δίκασε τις υποθέσεις του λαού. Όμως, μετά από υπόδειξη του πεθερού του Ιοθόρ διάλεξε ανάμεσα από τους Ισραηλίτες άντρες ικανούς, θεοσεβείς και ταπεινούς, και τους έβαλε επικεφαλής του λαού σε κάθε χίλια, εκατό, πενήντα και δέκα άτομα. Αυτοί ήταν οι μόνιμοι δικαστές του λαού, οι οποίοι ασχολούνταν με τις μικροδιαφορές και μόνο οι δύσκολες υποθέσεις έρχονταν μπροστά στο Μωυσή. Ύστερα ο Μωυσής αποχαιρέτησε τον πεθερό του κι ο Ιοθόρ επέστρεψε στην χώρα του (Έξοδος 18,13-27. Δευτερονόμιο 1,9-18).

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ

Ο Μωυσής παίρνει τις 10 εντολές

Οι Ισραηλίτες, τον τρίτο μήνα της εξόδου από την Αίγυπτο, έφυγαν από τη Ραφιδείν και έφτασαν στην έρημο Σινά (Έξοδος 19,1-2. Αριθμοί 33,15). Εκεί κατασκηνώσαν απέναντι από το όρος Σινά, και ο Μωυσής ανέβηκε στο βουνό για να συναντήσει το Θεό.

Πάνω στο βουνό ο Κύριος του είπε: «Να τι θα αναγγείλεις στους Ισραηλίτες, τους απογόνους του Ιακώβ. "Είδατε τα όσα έκανα στους Αιγυπτίους, και πως σας έφερα κοντά μου. Τώρα, αν πραγματικά θελήσετε ν' ακούσετε τα λόγια μου και να φυλάξετε την διαθήκη μου, θα είστε δικοί μου, μόνο εσείς, απ' όλους τους άλλους λαούς. Στην εξουσία μου είναι ολόκληρη η γη, αλλά εσείς θα είστε για μένα

βασιλείο ιερών και έθνος ξεχωριστό και άγιο". Αυτά να πεις στους Ισραηλίτες» (Έξοδος 19,2-6).

Ο Μωυσής συγκέντρωσε τους πρεσβυτέρους του λαού, και τους ανακοίνωσε τα λόγια του Κυρίου. Τότε όλος ο λαός αποκρίθηκε ομόφωνα : « Ότι είπε ο Κύριος θα το πράξουμε ». Και ο Μωυσής ανέφερε την απάντηση του λαού στον Κύριο.

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Εγώ θα έρθω κοντά σου μέσα σε πυκνό σύννεφο, ώστε ν' ακούει ο λαός όταν μιλάω μαζί σου και να σου έχει πάντοτε εμπιστοσύνη. Πήγαινε στο λαό και φρόντισε να εξαγνιστούν και να μείνουν καθαροί σήμερα και αύριο. Να πλύνουν τα ρούχα τους, και να είναι έτοιμοι για την τρίτη μέρα, γιατί την τρίτη μέρα θα κατεβώ στο όρος Σινά, μπροστά στα μάτια όλου του λαού. Γύρω από το βουνό θα βάλεις όρια για το λαό και θα τους πεις να προσέξουν να μην ανέβουν στο βουνό ούτε καν να αγγίξουν τους πρόποδες του. Όποιος πατήσει το πόδι του στο βουνό εξάπαντος θα πεθάνει, είτε άνθρωπος είτε ζώο. Μόνο όταν η σάλπιγγα σημάνει και σηκωθεί το σύννεφο, τότε θα μπορέσουν οι Ισραηλίτες ν' ανέβουν στο βουνό» (Έξοδος 19,7-13).

Ο Μωυσής κατέβηκε από το βουνό, προετοίμασε το λαό και τον εξάγνισε για να συναντήσει τον Κύριο. Την τρίτη μέρα, λοιπόν, όταν ξημέρωσε, άρχισαν βροντές και αστραπές, και ένα πυκνό σύννεφο ήρθε και κάθισε πάνω στο βουνό, ενώ η φωνή της σάλπιγγας αντηχούσε δυνατά. Φόβος μεγάλος κατέλαβε όλο το λαό που ήταν στο στρατόπεδο. Τότε ο Μωυσής κάλεσε το λαό να βγει από το στρατόπεδο για να συναντήσει το Θεό και στάθηκαν κοντά στους πρόποδες του βουνού.

Το όρος Σινά είχε καλυφθεί ολόκληρο με καπνό, γιατί πάνω του είχε κατεβεί ο Κύριος μέσα σε φωτιά. Ο καπνός ανέβαινε σαν από καμίνι, και το βουνό ολόκληρο σειόταν δυνατά. Ο ήχος της σάλπιγγας ολοένα δυνάμωνε. Ο Μωυσής μιλούσε και ο Θεός του αποκρινόταν με βροντές.

Ο Κύριος κάλεσε το Μωυσή στην κορυφή και ο Μωυσής ανέβηκε. Ο Κύριος του είπε να κατέβει και να πει στο λαό να μην ανέβει για να μην πάθει κακό (Έξοδος 19,14-25. Δευτερονόμιο 4,10-14).

ΟΙ 10 ΕΝΤΟΛΕΣ

Ο Θεός μίλησε στο λαό και είπε αυτούς τους λόγους:

1) «Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας. Δεν θα υπάρχουν για σένα άλλοι θεοί εκτός από μένα».

2) «Δεν θα κατασκευάσεις για σένα είδωλα και κανενός είδους ομοίωμα που να αντιπροσωπεύει οτιδήποτε βρίσκεται ψηλά στον ουρανό ή εδώ κάτω στη γη ή μέσα στα νερά ή κάτω απ' τη γη. Αυτά δεν θα τα προσκυνάς ούτε θα τα λατρεύεις, γιατί εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός και απαιτώ αποκλειστικότητα».

3) «Δεν θα προφέρεις καταχρηστικά, επιπόλαια και μάταια, το όνομα του Κυρίου, του Θεού σου».

4) «Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου, να την ξεχωρίζεις και να την αφιερώνεις στον Κύριο. Έξι μέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις, όλες τις εργασίες σου. Αλλά η έβδομη μέρα είναι μέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη σ' εμένα, τον Κύριο το Θεό σου. Την ημέρα αυτή δεν επιτρέπεται να κάνεις καμιά εργασία. Σε έξι μέρες εγώ, ο Κύριος, δημιούργησα τον ουρανό, τη γη και τη θάλασσα, καθώς και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτά, και την έβδομη μέρα αναπαύτηκα. Γι' αυτό ευλόγησα την ημέρα του Σαββάτου και την ξεχώρισα για τον εαυτό μου».

5) «Να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου».

- 6) «Δεν θα μοιχεύσεις».
- 7) «Δεν θα κλέψεις».
- 8) «Δεν θα φονεύσεις».
- 9) «Δεν θα καταθέσεις ψεύτικη μαρτυρία ενάντια στο συνάνθρωπο σου».
- 10) «Δεν θα επιθυμήσεις τίποτε απ' ότι ανήκει στο συνάνθρωπο σου.

Δεν θα επιθυμήσεις τη γυναίκα του, ούτε την οικία του, ούτε τα κτήματά του, ούτε τους δούλους του, ούτε τα ζώα του, ούτε τίποτα άλλο απ' όσα ανήκουν στο συνάνθρωπό σου» (Εξοδος 20,1-17. Δευτερονόμιο 5,1-22).

Η ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ο Μωυσής παίρνει τις 10 εντολές

Όλος ο λαός άκουγε τις βροντές και τον ήχο της σάλπιγγας και έβλεπε τις αστραπές και το βουνό που κάπνιζε. Φοβήθηκαν και στέκονταν μακριά. Είπαν στο Μωυσή: «Μίλα μας εσύ κι εμείς θ' ακούμε, αλλά ας μη μας μιλάει απευθείας ο Θεός, γιατί θα πεθάνουμε. Διότι ποιος άνθρωπος άκουσε ποτέ τη φωνή του Θεού, να μιλάει μέσα από τη φωτιά και να έζησε; Μίλα εσύ με τον Κύριο και μετά πες μας όσα σου φανέρωσε κι εμείς θα τα εφαρμόσουμε».

Ο Μωυσής τους απάντησε: «Μη φοβάστε! Ο Θεός ήρθε να σας δοκιμάσει. Θέλει να τον υπολογίζετε, για να μην αμαρτάνετε». Ο Κύριος είπε στο Μωυσή «Ο λαός μίλησε σωστά. Ας πάνε στις σκηνές τους και έλα εσύ μαζί μου να σου πω τις εντολές, τις οποίες πρέπει να εφαρμόσει ο λαός, για να βαδίζει πάντα στο δρόμο που του έδειξα». Ο λαός στεκόταν μακριά, ενώ ο Μωυσής μπήκε στο σκοτεινό σύννεφο όπου ήταν ο Θεός (Εξοδος 20,18-21. Δευτερονόμιο 5,23-33).

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Με τα ίδια σας τα μάτια είδατε ότι σας μίλησα εγώ ο Θεός από τον ουρανό. Θα χτίσετε για μένα ένα θυσιαστήριο από χώμα και πάνω σ' αυτό θα προσφέρετε τις θυσίες σας. Εάν χτίσετε θυσιαστήριο με πέτρα, δεν θα το φτιάξετε με λαξεμένες πέτρες, ούτε θ' ανέβεις στο θυσιαστήριο με σκαλοπάτια, για να μην αποκαλύπτεται η ασχημοσύνη σας». (Εξοδος 20,22-26). Κατόπιν ο Κύριος έδωσε και άλλες εντολές και διατάξεις στο Μωυσή που αφορούσαν τους Ισραηλίτες. Αυτές είχαν σχέση με την καθημερινή ζωή του λαού, με τη απονομή της δικαιοσύνης και τις γιορτές.

Μετά ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Θα σας στείλω έναν άγγελο να προπορεύεται, για να σας φυλάει στην πορεία σας και να σας οδηγήσει στον τόπο που σας ετοίμασα. Να τον προσέχετε σ' ότι σας λέει και να τον υπακούτε. Να μην του εναντιώνεστε, γιατί αυτός θα ενεργεί εξ ονόματος μου. Αν όμως τον υπακούτε και κάνετε πρόθυμα ότι σας προστάζω, τότε εγώ θα είμαι εχθρός των εχθρών σας και αντίπαλος των αντιπάλων σας. Ο άγγελός μου θα σας οδηγήσει στη Χαναάν, όπου κατοικούν διάφοροι λαοί, τους οποίους θα εξολοθρεύσω. Δε θα προσκυνήσετε τους θεούς τους ούτε θα τους λατρεύσετε, ούτε θα κάνετε ότι κάνουν αυτοί στις λατρείες τους. Αντιθέτως, θα γκρεμίσετε τους θεούς τους και θα συντρίψετε τις ιερές στήλες τους. Εσείς θα λατρεύσετε τον Κύριο το Θεό σας, κι εγώ θα ευλογήσω το ψωμί που τρώτε και το νερό που πίνετε, θα εξαφανίσω όλες τις αρρώστιες σας και θα σας χαρίσω μακροζωία. Θα παραδώσω στην εξουσία σας τους κατοίκους εκείνης της χώρας, ενώ άλλους θα τους διώξετε από 'κει. Δε θα συνάψετε καμιά συνθήκη ούτε μ' αυτούς ούτε με τους θεούς τους. Δε θα παραμείνουν αυτοί οι λαοί στη χώρα σας για να μη σας κάνουν και αμαρτήσετε απέναντι μου. Γιατί αν λατρεύσετε τους θεούς τους, αυτό θα είναι για σας παγίδα» (Εξοδος 23,20-33).

Τότε ο Μωυσής κατέβηκε από το βουνό και ανακοίνωσε στους Ισραηλίτες τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους και κατέγραψε. Την άλλη μέρα το πρωί σηκώθηκε νωρίς και έχτισε θυσιαστήριο στους πρόποδες του βουνού, κι έστησε δώδεκα πέτρινες στήλες για τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Ύστερα έστειλε νεαρούς Ισραηλίτες και έφεραν μοσχάρια, τα οποία και θυσιάσανε στον Κύριο ως ευχαριστία για την σωτηρία τους. Ο Μωυσής πήρε αίμα από τα θυσιαζόμενα ζώα και το έβαλε σε δοχεία, και το υπόλοιπο το έχυσε κοντά στο θυσιαστήριο.

Μετά πήρε το βιβλίο της διαθήκης και το διάβασε στο λαό. Και ο λαός είπε: «Όλα όσα είπε ο Κύριος θα υπακούσουμε σ' αυτά και θα τα εφαρμόσουμε». Τότε πήρε αίμα από τη θυσία των ζώων που έγινε στον Κύριο και ράντισε το λαό και τους είπε: «Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης που έκανε μαζί σας ο Κύριος, με βάση όλους αυτούς τους λόγους» (Έξοδος 24,1-8).

Ο Μωυσής, ο Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, καθώς και εβδομήντα από τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών ανέβηκαν στο βουνό. Βέβαια ο Ααρών και οι γιοι του δεν είδαν το Θεό του Ισραήλ, αλλά είδαν τον τόπο όπου στάθηκε. Και ο τόπος αυτός φαινόταν σαν να ήταν κατασκευασμένος από πλίνθους σαπφείρου και είχε τη διαύγεια και τη λάμψη του καθαρού ουρανού. Ο Θεός δεν έκανε κανένα κακό σ' αυτούς τους επιφανείς Ισραηλίτες, οι οποίοι κάθισαν σ' εκείνο το θείο τόπο και έφαγαν (Έξοδος 24,9-11).

Ο ΜΩΥΣΗΣ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ ΚΑΙ Η ΑΠΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή ν' ανέβει πάλι στο βουνό για να του δώσει τις λίθινες πλάκες, το νόμο και τις εντολές. Επειδή θα έλειπε για πολύ καιρό όρισε τον Ααρών και τον Ωρ ως υπεύθυνους απέναντι στο λαό.

Όταν ανέβηκε στο βουνό ο Μωυσής, είχε μαζί του τον Ιησού του Ναυή. Τότε το βουνό καλύφθηκε από ένα σύννεφο. Η δόξα του Κυρίου ήρθε και σκέπασε το όρος Σινά για έξι μέρες. Στα μάτια των Ισραηλιτών φαινόταν σαν φωτιά που λαμπάδιαζε στην κορυφή του βουνού, το οποίο ήταν ορατό απ' όλους τους Ισραηλίτες. Την έβδομη μέρα κάλεσε ο Κύριος το Μωυσή μέσα από το σύννεφο. Ο Μωυσής μπήκε στο σύννεφο και ανέβηκε στο βουνό, όπου και έμεινε σαράντα μερόνυχτα (Έξοδος 24,12-18).

Ο Κύριος είχε πει στο Μωυσή να μαζέψει προαιρετικές προσφορές από τους Ισραηλίτες, όποιος είχε διάθεση και όποιος ήθελε. Ζήτησε να του προσφέρουν χρυσάφι, ασήμι και χαλκό, μάλλινα λινά υφάσματα από κατσικίσιο μαλλί, βαμμένα σε χρώμα γαλάζιο, πορφυρό ή κόκκινο, δέρματα τράγων βαμμένα κόκκινα και γαλάζια, άσηπτα ξύλα ακακίας, λάδι, αρωματικές ουσίες και θυμίαμα, επίσης πολύτιμους λίθους και άλλα πολύτιμα πετράδια, προκειμένου τα υλικά αυτά να χρησιμοποιηθούν για την κατασκευή της Κιβωτού της Διαθήκης, της Σκηνής του Μαρτυρίου, για το θυσιαστήριο του θυμιάματος και για το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων, για την Τράπεζα της Προθέσεως, για την Επτάφωτη λυχνία, για όλα τα ιερά αντικείμενα και σκεύη που συνόδευαν όλα τα παραπάνω, για το ιερό έλαιο και για το ιερό θυμίαμα, καθώς και για τις ιερατικές στολές των ιερέων και αρχιερέων (Έξοδος 25,1-9. 35,4-19).

Στη συνέχεια ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή οδηγίες για την κατασκευή της Κιβωτού της Διαθήκης, ένα ιερό κιβώτιο φτιαγμένο από ξύλο ακακίας και καλυμμένη ολόκληρη με καθαρό χρυσάφι. Μέσα στην Κιβωτό της Διαθήκης θα τοποθετούσε τις πέτρινες πλάκες με το Νόμο και μέσα από αυτή θα επικοινωνούσε στο εξής με το

Μωυσή. Ακόμη του έδωσε οδηγίες για την κατασκευή της Σκηνής του Μαρτυρίου, ένα κινητό ιερό από πολυτελή υφάσματα, όπου μέσα της θα φυλασσόταν η Κιβωτός της Διαθήκης (Εξ. 25,10-22. 26,1-37).

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή να καθιερώσει και να ξεχωρίσει τον Ααρών και τους γιούς του ως ιερείς του Κυρίου. Του έδωσε οδηγίες πως πρέπει να ντύνονται οι ιερείς και πως να καθαγιάζονται, ώστε να μην αμαρτάνουν απέναντι στον Κύριο. Τέλος του έδωσε οδηγίες για τις γιορτές και τις θυσίες (Εξοδος κεφ. 25-31). Όταν ο Θεός τελείωσε μ' αυτά που έλεγε στο Μωυσή πάνω στο όρος Σινά, του έδωσε τις δύο λίθινες πλάκες του Νόμου, γραμμένες με το ίδιο του το χέρι (Εξοδος 31,18).

Το χρυσό μοσχάρι

Όταν οι Ισραηλίτες είδαν ότι ο Μωυσής αργούσε να κατεβεί από το βουνό, μαζεύτηκαν γύρω από τον Ααρών και του έλεγαν: «Σήκω, φτιάξε μας θεούς, που να προπορεύονται στο δρόμο μας, γιατί αυτός ο Μωυσής, που μας έβγαλε από την Αίγυπτο, δεν ξέρουμε τι έγινε».

Ο Ααρών υπέκυψε στις πιέσεις και τους είπε: «Βγάλτε τα χρυσά σκουλαρίκια που έχουν σ' αυτά τους οι γυναίκες σας, οι γιοι σας και οι κόρες σας και φέρτε τα σ' εμένα». Έβγαλαν τότε όλοι τα χρυσά τους σκουλαρίκια και τα έφεραν στον Ααρών. Εκείνος τα πήρε, τα έλειωσε και έκανε απ' αυτά ένα άγαλμα μοσχαριού. Φώναξε τότε ο λαός: «Αυτός είναι ο Θεός σου, Ισραήλ, που σ' έβγαλε από την Αίγυπτο!»

Την άλλη μέρα ο Ααρών έχτισε ακριβώς απέναντι ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο και πρόσφερε ευχαριστήρια θυσία στον Κύριο για την σωτηρία τους από την Αίγυπτο. Το μεγαλύτερο μέρος του λαού συμμετείχε σ' αυτήν την ευχαριστήρια θυσία και μετά κάθισαν, φάγανε και ήπιανε, κι έπειτα σηκώθηκαν και διασκέδαζαν (Εξοδος 32,1-6. Δευτερονόμιο 9,7-11. Ψαλμοί 105,19-20).

Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Πήγαινε, κατέβα, γιατί ο λαός που έβγαλες από την Αίγυπτο έπεσε σε μεγάλη αμαρτία. Έφυγαν γρήγορα από το δρόμο που τους έδειξα. Έφτιαξαν ένα χυτό μοσχάρι και το προσκύνησαν, θυσίασαν σ' αυτό και είπαν: "Αυτοί είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, που σ' έβγαλαν από την Αίγυπτο!" Είδα τι είναι ο λαός αυτός. Είναι λαός απείθαρχος. Άσε με, λοιπόν, τώρα, να ξεσπάσει ο θυμός μου πάνω τους και να τους αφανίσω, και θα κάνω να προέλθει από σένα ένα μεγάλο έθνος».

Ο Μωυσής όμως προσπάθησε να καταπραΰνει τον Κύριο και είπε: «Γιατί, Κύριε, να ξεσπάσει ο θυμός σου πάνω στο λαό σου, που τον έβγαλες από την Αίγυπτο με τη μεγάλη σου δύναμη και με ενέργειες τόσο δυναμικές; Γιατί να πουν οι Αιγύπτιοι ότι τους έβγαλες με κακό σκοπό από την Αίγυπτο, για να τους θανατώσεις στα βουνά και να τους εξαφανίσεις από τη γη; Ας σταματήσει ο φλογερός θυμός σου, άλλαξε γνώμη για το κακό που θέλεις να κάνεις στο λαό σου. Θυμήσου τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου, που τους υποσχέθηκες να τους δώσεις τόσους πολλούς απογόνους, όσα τ' αστέρια του ουρανού, και σ' αυτούς τους απογόνους να δώσεις ολόκληρη αυτή τη χώρα, για ιδιοκτησία παντοτινή». Έτσι, ο Κύριος άλλαξε γνώμη για το κακό που είπε ότι θα έκανε στο λαό του (Εξοδος 32,7-14. Δευτερονόμιο 9,12-14. 9,19).

Ο Μωυσής γύρισε κι άρχισε να κατεβαίνει από το βουνό, κρατώντας στα χέρια του τις δύο πλάκες του Νόμου, γραμμένες κι από τις δυο πλευρές τους. Οι πλάκες ήταν έργο του Θεού καθώς και η γραφή, που ήταν χαραγμένη σ' αυτές.

Όταν ο Μωυσής κατέβηκε από το βουνό, ο Ιησούς του Ναυή που τον περίμενε, του

είπε ότι ακούει πολεμικές κραυγές από το στρατόπεδο. Ο Μωυσής του είπε ότι αυτές δεν είναι πολεμικές κραυγές, αλλά κραυγές μεθυσμένων. Και καθώς πλησίαζε στο στρατόπεδο, είδε το μοσχάρι και τους χορούς. Τότε φούντωσε ο θυμός του και πέταξε τις πλάκες από τα χέρια του και τις έσπασε στους πρόποδες του βουνού. Πήρε το μοσχάρι που είχαν φτιάξει οι Ισραηλίτες και το έκαψε στη φωτιά και το κατακομμάτιασε ώσπου να γίνει σκόνη. Κατόπιν την σκόνη αυτή την πέταξε στο χείμαρρο, που κατεβαίνει από το όρος Σινά, ενώ φαίνεται ένα μέρος της την έδωσε να την πιουν (Έξοδος 32,15-20. Δευτερ.ο 9,15-18. 9,21).

Μετά ο Μωυσής είπε στον Ααρών: «Τι σου έκανε αυτός ο λαός και τους παρέσυρες σε μια τόσο μεγάλη αμαρτία;» Ο Ααρών απάντησε: «Μη θυμώνεις, κύριε μου. Ξέρεις ότι ο λαός αυτός είναι ορμητικός. Αυτοί μου είπαν, να τους κάνω θεούς να προπορεύονται στο δρόμο τους, γιατί δεν ήξεραν τόσες μέρες τι απέγινες. Κι εγώ ζήτησα να μου δώσουν τα χρυσαφικά τους και μ' αυτά έφτιαξα αυτό το μοσχάρι» (Έξοδος 32,21-24). Αλλά και εναντίον του Ααρών αγανάκτησε ο Κύριος και ήθελε να τον εξολοθρεύσει, αλλά δεν προχώρησε στην ενέργεια αυτή μετά από δέηση του Μωυσή (Δευτερονόμιο 9,20).

Ο Μωυσής είδε ότι ο λαός είχε αφεθεί ελεύθερος κι έκανε ότι ήθελε, γιατί ο Ααρών επέτρεψε να γίνει κάτι τέτοιο. Στάθηκε τότε στην είσοδο του στρατοπέδου και φώναξε: «Όποιος είναι με τον Κύριο ας έρθει μαζί μου». Συγκεντρώθηκαν λοιπόν κοντά του όλοι οι απόγονοι του Λευΐ. Ο Μωυσής τους είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, προστάζει να ζωστεί καθένας σας το σπαθί του, και να διασχίσετε το στρατόπεδο, από την μια είσοδο ως την άλλη, και να σκοτώσετε όσους αμάρτησαν μπροστά στο Θεό».

Οι Λευΐτες εκτέλεσαν την διαταγή του Μωυσή και θανατώθηκαν από τον λαό εκείνη την μέρα περίπου τρεις χιλιάδες άντρες (Έξοδος 32,25-29).

Την άλλη μέρα ο Μωυσής είπε στο λαό: «Έχετε διαπράξει μεγάλη αμαρτία, θ' ανέβω τώρα στον Κύριο για να τον παρακαλέσω να σας συγχωρήσει αυτήν την αμαρτία σας».

Πήγε πίσω λοιπόν στον Κύριο και του είπε: «Αλίμονο, Κύριε! Ο λαός αυτός διέπραξε μεγάλη αμαρτία. Κατασκεύασαν θεούς χρυσούς. Τώρα όμως αν θέλεις, συγχώρησε την αμαρτία τους. Αν όχι, τότε διάγραψε, σε παρακαλώ, και το δικό μου όνομα από το βιβλίο σου».

Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Αυτόν που αμάρτησε σ' εμένα, αυτόν θα διαγράψω από το βιβλίο μου. Τώρα πήγαινε, οδήγησε το λαό στον τόπο που σου είπα, και ο άγγελος μου θα προπορεύεται μπροστά σου. Όταν έρθει ο χρόνος της ανταπόδοσης, θα τους τιμωρήσω για την αμαρτία τους». Ο Κύριος, λοιπόν, όταν έκρινε τον καιρό κατάλληλο έστειλε συμφορά στο λαό, επειδή είχαν βάλει τον Ααρών να τους φτιάξει το χρυσό μοσχάρι (Έξ. 32,30-35).

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

Ο Μωυσής παίρνει τις 10 εντολές

Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να ετοιμαστούν για αναχώρηση. Δεν θα τους οδηγεί πλέον ο ίδιος, αλλά ένας άγγελος, γιατί οι Ισραηλίτες ήταν απείθαρχος λαός και υπάρχει ο κίνδυνος να τους καταστρέψει πριν φτάσουν στην Γη της Επαγγελίας. Όταν ο λαός άκουσε αυτόν τον απειλητικό λόγο λυπήθηκε και φόρεσε πένθος ρούχα. Όταν πέρασε το πένθος τους και φόρεσαν πάλι τις λαμπρές τους φορεσιές, ο Κύριος τους προέτρεψε να βγάλουν τα στολίδια από πάνω τους (Έξοδος 33,1-6).

Ο Μωυσής πήρε την πρόχειρη και προσωρινή Σκηνή του Μαρτυρίου, που είχε φτιάξει πριν γίνει η αυθεντική, και την έστησε έξω, μακριά από το στρατόπεδο. Όποιος ήθελε να ρωτήσει για κάτι τον Κύριο, πήγαινε στη Σκηνή του Μαρτυρίου, έξω από το στρατόπεδο. Όσες φορές πήγαινε ο Μωυσής στη Σκηνή, όλος ο λαός σηκωνόταν και ο καθένας στεκόταν στην πόρτα της σκηνής του και τον παρακολουθούσε ως που αυτός να μπει στη Σκηνή. Όταν ο Μωυσής έμπαινε στη Σκηνή, μια στήλη νεφέλης κατέβαινε και στεκόταν στην πόρτα. Και ο Θεός συνομιλούσε με το Μωυσή. Όταν έβλεπε ο λαός την στήλη της νεφέλης να στέκεται μπροστά στην πόρτα της Σκηνής, σηκώνονταν και προσκυνούσαν, καθένας κοντά στην πόρτα της σκηνής του. Ο Κύριος μιλούσε με το Μωυσή πρόσωπο με πρόσωπο, όπως συζητάει κανείς με το φίλο του. Κατόπιν ο Μωυσής επέστρεψε στο στρατόπεδο, ενώ ο βοηθός του, ο νεαρός Ιησούς, γιος του Ναυή, παρέμενε στη Σκηνή (Εξοδος 33,7-11).

Στη συνέχεια ο Μωυσής ζήτησε από τον Κύριο να συμπορευθεί μαζί τους και να του φανερώσει τη δόξα Του. Και ο Κύριος του απάντησε: «Θα πραγματοποιήσω την επιθυμία σου, θα συμπορευθώ μαζί σας και θα περάσω με όλη τη μεγαλοπρέπεια μου μπροστά σου και θα πω το "όνομα" μου μπροστά σου: "Κύριος". Δε θα μπορέσεις όμως, να δεις το πρόσωπό μου, γιατί κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να με δει και να μείνει ζωντανός. Όταν θα διαβαίνω μέσα στη δόξα της παρουσίας μου, θα σε σκεπάσω με το χέρι μου ώσπου να περάσω. Μετά θα πάρω το χέρι μου και θα δεις τα νώτα μου, το πρόσωπο μου όμως δεν θα το δεις» (Εξοδος 33,12-23).

Μετά ο Κύριος είπε στο Μωυσή να πάρει δύο πέτρινες πλάκες σαν τις προηγούμενες και το πρωί να είναι έτοιμος για ν' ανεβεί στο όρος Σινά.

Ο Μωυσής λάξεψε δύο πλάκες από πέτρα σαν τις πρώτες και νωρίς το πρωί σηκώθηκε κι ανέβηκε στο όρος Σινά, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος. Κατόπιν πέρασε από μπροστά του με όλη του τη δόξα, όπως του υποσχέθηκε, χωρίς φυσικά να δει το πρόσωπο του Κυρίου. Ο Μωυσής έπεσε στη γη και προσκύνησε (Εξοδος 34,1-9. Δευτερονόμιο 10,1-4).

Στη συνέχεια ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή οδηγίες για την είσοδό τους στη Χαναάν, για τις γιορτές και τις θυσίες, για την πιστότητα και την τήρηση των εντολών του Θεού. Ο Μωυσής έμεινε εκεί μαζί με τον Κύριο σαράντα μερόνυχτα. Σ' αυτό το διάστημα δεν έφαγε ψωμί και δεν ήπιε νερό (Εξ. 34,10-28. Δευτερονόμιο 10,10-22).

Όταν ο Μωυσής κατέβαινε από το όρος Σινά και οι δυο πλάκες του Νόμου ήταν στα χέρια του, δεν ήξερε ότι το πρόσωπό του είχε γίνει λαμπερό όση ώρα μιλούσε με το Θεό, και ακτινοβολούσε. Ο Ααρών και όλος ο λαός κοίταξαν το Μωυσή, και είδαν ότι το πρόσωπό του έλαμπε, γι' αυτό φοβόντουσαν να τον πλησιάσουν. Ο Μωυσής όμως τους κάλεσε, και τότε ο Ααρών και όλοι οι άρχοντες της κοινότητας πήγαν κοντά του και τους μίλησε. Ύστερα πλησίασαν κι οι υπόλοιποι Ισραηλίτες, και ο Μωυσής τους ανακοίνωσε όλες τις εντολές που του είχε δώσει ο Κύριος στο όρος Σινά.

Όταν ο Μωυσής τελείωσε την συνομιλία του μαζί τους σκέπασε το πρόσωπο του μ' ένα κάλυμμα. Κάθε φορά που ο Μωυσής ερχόταν ενώπιον του Κυρίου για να μιλήσει μαζί του, έβγαζε το κάλυμμα, ως την ώρα που έβγαινε από την Σκηνή και ανακοίνωνε στο λαό τις εντολές που του είχαν δοθεί. Τότε οι Ισραηλίτες έβλεπαν ότι το πρόσωπό του έλαμπε. Ύστερα έβαζε πάλι το κάλυμμα στο πρόσωπο του, ώσπου να ξαναμπει στην Σκηνή και να μιλήσει με τον Κύριο (Εξοδος 34,29-35).

Όταν ο Μωυσής κατέβηκε από το Σινά, σύμφωνα με εντολή του Κυρίου, κατάσκευασε μια πρόχειρη Κιβωτό, και μέσα τοποθέτησε τις δεύτερες λίθινες πλάκες του Νόμου (Δευτερονόμιο 10,5. Γ' Βασιλέων 8,9. Β' Παραλειπομένων 5,10).

Αφού έμειναν ένα χρόνο στο Σινά, στην αρχή του δευτέρου έτους ο Μωυσής αρίθμησε τον λαό και συνέχισαν την πορεία στην έρημο, ώσπου έφθασαν στην έρημο Κάδης, στα σύνορα της γης της Επαγγελίας. Ο λαός, επηρεασμένος από τους κατασκόπους που έστειλε ο Μωυσής στην Χαναάν, αποθαρρύνθηκε για την κατάληψη της χώρας, στασίασε εναντίον του και ζήτησε νέους αρχηγούς για να επιστρέψει στην Αίγυπτο. Ο θεός ήταν έτοιμος για μία ακόμη φορά να τους αφανίσει τελείως, αλλά ο Μωυσής με την θερμή του προσευχή άλλαξε την θεία βουλή και καταδικάσθηκαν σε τριάντα οκτώ χρόνια περιπλάνηση, αφ' ενός μεν για να παιδαγωγηθούν, αφ' έτερου δε για να πεθάνουν στην έρημο και να μην εισέλθουν στην γη της Επαγγελίας όλοι οι γογγυσταί ηλικίας είκοσι ετών και άνω.

Κατά την μακροχρόνια αυτή περιπλάνηση έξω από την γη Χαναάν, ο Μωυσής με θαυμαστή πραότητα και σύνεση αντιμετώπιζε τις συνεχείς μεμψιμοιρίες, τις αντιζηλίες και τις ανταρσίες του δυσκυβέρνητου λαού.

Στην αρχή του τεσσαρακοστού από τη έξοδο τους έτους έφθασαν πάλι στην έρημο Κάδης.

Οι επιλήσμονες «υιοί του Ισραήλ» δυσφόρησαν και πάλι από την έλλειψη νερού και ξέσπασαν σε νέους γογγυσμούς κατά του ηγέτη τους. Ο θεός είπε στον Μωυσή να τους δώσει νερό από τον βράχο, αλλά αυτός, κυριευμένος από αθυμία για την νέα τους απείθεια, δίστασε προς στιγμήν και τους είπε: «ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὕμῖν ὕδωρ;» (Αρ. 20, 10). Το νερό ανέβλυσε άφθονο από τον βράχο, όταν τον κύπησε με το ραβδί του ο Μωυσής· ο ίδιος όμως εξ' αιτίας της «αντιλογίας» του τιμωρήθηκε από τον θεό να μην εισέλθει στην γη της Επαγγελίας.

Ύστερα από πολλούς αγώνες πού διεξήγαγε με την βοήθεια του Ιησού του Ναυή εναντίον των Αμορραίων, των Μαδιανιτών και των Μωαβιτών, κατέλαβε την χώρα ανατολικά του Ιορδανού, απέναντι από την Χαναάν.

Εκεί, στις στέπες της Μωάβ, υπενθύμισε στον λαό τις ευεργεσίες του θεού και τις αποκαλύψεις κατά την τεσσαρακονταετή πορεία τους στην έρημο, τους τόνισε τις υποχρεώσεις τους έναντι της Διαθήκης του Κυρίου και τους έδωσε τις τελευταίες οδηγίες. Έπειτα έχρισε ως διάδοχο του τον Ιησού του Ναυή, έψαλε προς τον θεό την ωδή, «Πρόσεχε ούρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου....» (Δευτ. 32, 1-43) και ευλόγησε για τελευταία φορά τις δώδεκα φυλές. Πέθανε σε ηλικία εκατόν είκοσι ετών στην κορυφή Φασγά του όρους Ναβαύ (ή Νεβώ), όπου είχε ανεβεί για να του δείξη ο Κύριος την επηγγελμένη γη. Εκεί ετάφη, χωρίς ποτέ να μάθη κανείς τον ακριβή τόπο της ταφής του.

Να σημειώσουμε τέλος, ότι στους χρόνους του Μεγάλου Κωνσταντίνου εφέρθη η θαυματουργός ράβδος του προφήτη Μωυσή στην Κωνσταντινούπολη, και βγήκε ο αυτοκράτωρ πεζός και την προϋπάντησε. Έκτισε δε Ναό της Θεοτόκου και έβαλε τη ράβδο μέσα σ' αυτόν. Έπειτα την μετέφερε στο παλάτι, όπως γράφει ο Γεώργιος ο Κωδινός.

ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΚΕΝΑΤΟΝ ►

